

МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРЦЯ • **ОБЕРЕЖНО:** ПРИСУТНІ МАТЮКИ, ГОЛІ БАБИ, ТОЦО

ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ

БОЙОВИЙ ЛИСТОК, НА ЯКИЙ ТИ ЗАСЛУГОВУЄШ • **НОМЕР 1**
ВИДАЄТЬСЯ ТА ОТ ЯКОСЬ САМ СОБОЮ, І КРАЙНІХ НЕ ЗНАЙДЕШ • РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ ВОЛОНТЕРАМИ

СЕРЖАНТ МАЄ ВИЗРІВАТИ НЕМОВ ХОРОШИЙ КОНЬЯК

Гордій Лучник

У НАТО рахують кожен цент, вкладений у вишкіл вояків. Є чіткі розрахунки, упродовж якого часу система оборони країни не має права втрачати підготовленого сержанта. Його умовна «вартість», як і витриманого коньяку, з роками тільки зростає. В ідеалі слід зробити все, аби він лишався у строю аж до виходу на пенсію. Тому нормального, сумлінного фахівця треба постійно стимулювати.

Донедавна у нас не існувало таких розрахунків. Але поволі доходимо й до такої справді важливої «бухгалтерії». Проблема була в тім, що вертикаль сержантських посад у ЗСУ створили, а от відповідну прогресивну систему грошового забезпечення — ні. Тепер стараннями Верховного головнокомандувача і загалом керівництва оборонного блоку армія отримує потужні мотиваційні «добрива», завдяки яким ми повинні отримати ряшний кадровий врожай. Навіть якщо говорити про тактичні параметри часу.

ХОЧЕШ БУТИ КРУТИМ ХЛОПЦЕМ? ТО БУДЬ НИМ!

І це факт з тієї категорії, що кошмарить наших запорезників недрюгів разом із доморощеними «зрадолюбам». Мені вас шкода, глибоко нешановане панство! Роззуйте очі й уважно вивчіть **Концепцію розвитку професійного сержантського корпусу в ЗСУ**. Її мають реалізувати до кінця 2020-го, й значну частину роботи вже виконано. Усереднено український сержант та вояк і так є крутими хлопцями (бригада «замурених сепарів» не дасть збрехати). Але то лише квіточки порівняно з тим, який результат вже приносить модель розвитку нового українського сержанта.

Скоро виповниться два роки, як український президент Петро Порошенко затвердив держпрограму розвитку Збройних Сил. Ще за два роки наша армія повинна досягнути повної сумісності із стандартами НАТО. І роль повноцінного сержантського корпусу в цій справі надзвичайна. Тому найкрутішими хлопцями з наших вояків будуть саме сержанти. Мине зовсім небагато часу — максимум рік — і новобранці-контрактники уві сні й наяву маритимуть здобуттям бодай однієї «лички». Більш того, кожна з них відповідатиме наступному рівню сержантської крутості — «старший», «головний», «штаб-» та «майстер-». Що сумісно із системою градації військових звань Альянсу від OR-1 до OR-9.

Повірте, хлопці зі шкіри будуть пнутися, але здобуватимуть їх! Бо це стає престижним, вигідним, статусним горизонтом, досягнення якого відповідає екстра-маскулінній природі будь-якого бійця. Того, хто дістанеться, приміром, рівня майстер-сержанта (посада головного старшини бригади), сприйматимуть як профі найвищого гатунку. І якщо добре роздивитися весь кейс «пряників», якими готова держава наділити таких служак, можна заповнити їхніх мам та дівчат: вони будуть завидними женихами. Сподіваюся, такими ж, як і сержанти в армії США.

Так, дехто закине мені: «Чувак, що ти ліпиш? Де Америка, а де Україна!». Я ж пораду не поспішати з висновками й детально розібрати згаданий раніше кейс.

Український сержант з іноземними колегами. Фото: ВМС ЗС України

МОТИВАЦІЯ СЛУЖИТИ ДОВШЕ

Отже, що можна таке придумати, аби стимулювати кращих бійців вдосконалювати професійні кондиції й просуватися в кар'єрному розвитку сержантською лінією? А найдосвідченіших — переходити в інструкторський кластер й опанувати практики реального лідерства.

Пункт перший — статус. Це нова модель кар'єрно-фахового зростання сержантів у різних іпостасях. Проект нового Статуту ЗСУ дав старт роботі з перерозподілу повноважень поміж офіцерами і сержантами. До 2020 року понад 2 тис. офіцерських посад замінять на сержантські. За словами в. о. начальника управління по роботі з сержантським складом Генштабу ЗСУ прапорщика Андрія Познякевича, у 2018-му 1022 посади вже замінили. Решта змінить статус у найближчі два роки. Офіцери на рівнях від взводу до бригади і вище більше опікуватимуться плануванням повсякденної діяльності, підготовки, бойових завдань. Сержантам делегують функціонал практичного виконання. Показовим є введення штаб-сержантів, які замінили окремі офіцерські посади в структурах менеджменту персоналу, підготовки і морально-психологічного забезпечення.

Пункт другий — лідерство. Збройні Сили вже мають повноцінну систему багаторівневої підготовки сержантів і старшин. Це вишкіл за курсами лідерства й інструкторів, які сертифікують здобуття відповідної фаховості.

Пункт третій, бонусний до другого. Очікується введення в дію наказу начальника Генштабу про порядок нарахування додаткових надбавок до основного грошового забезпечення за наявності сержантського сертифікату. Розміри надбавок іще точно не відомі, оскільки механізм реалізації перебуває на етапі опрацювання.

Додамо ще трохи сверблячки зрадолюбам: торік суттєво змінилася система грошового забезпечення сержантів. Раніше вони отримували максимальну платню лише відповідно до 12-го тарифного розряду. А з січня 2018-го для окремих посад цей перелік розширено до 25-го розряду частковим накладанням сержантських тарифів на офіцерські. Додатковою мотивацією ближчим часом може стати нова система стимулювання продовження контракту на службу в ЗСУ. Зараз ті, хто укладають перший контракт, отримують грошову допомогу: рядові — 8, сержанти, старшини — 9 прожиткових мінімумів (2019-го прожитковий мінімум для працездатних осіб зростає від 1921 до 2102 гривень).

А далі — «вишенька у коньяку». Ймовірно запровадження «підйомних» виплат і за укладення наступних тривалих контрактів. Для другого контракту ця винагорода

може бути значно вищою, ніж за перший: від 12 до 15 прожиткових мінімумів. А за третій і наступні — 16-20 таких мінімумів. Нагадаю: мінімальний тривалий контракт для рядового складу становить 3 роки, для сержантсько-старшинського — 5. Для контрактників є й інші мотиваційні бонуси. Приміром, головні старшини від рівня батальйону і вище можуть вступати у військові виші й здобувати заочно вищу освіту за рахунок Міноборони. Торік у грудні Уряд уможливив надання грошових компенсацій контрактникам рядового і сержантського складу за підняєм житла.

У 2019-му поглибитимуться професіоналізація сержантсько-старшинського корпусу. Зокрема, через впровадження натовських навчальних стандартів. Сержантів вчитимуть ширшій свободі у прийнятті рішень, більше приділятимуть уваги мовній підготовці. Сержанти обов'язково здобуватимуть досвід виконання завдань у командній, інструкторській, логістичній та штабній вертикалях у своїй професії.

У передових країнах кожен військовий — штучна категорія, практично хенд-мейд, бо в його підготовку й підтримку вкладено значні кошти і час. Тому сучасна армія може ефективно існувати лише у професійному форматі. І в Україні формування професійного сержантського корпусу слід розглядати саме як комплексну інвестицію в конкретних фахівців.

ПОСЛЕДНИЕ НОВОСТИ ОДНИМ АБЗАЦЕМ С ЯДОВИТЫМИ КОММЕНТАРИЯМИ

В России неожиданно скончался рэпер Децл; украинские ССО и министерство культуры Украины отрицают свою причастность к происшедшему.

***

В рамках встреч с избирателями Юлия Тимошенко посетила рынок и пообщалась с посетителями рядов с салом. Продавцам она пообещала поднять цену на сало вдвое, а покупателям — снизить цену на сало в три раза. (Врём, конечно. Но могла бы.)

***

В Москве рухнул козырек над входом в здание института «Гидропроект». И мы бы, конечно, обошли эту новость стороной — но именно этот институт рассчитывал на грузку Крымского моста.

***

Компания Kness запустила первое масштабное производство солнечных панелей в Украине. Площадь завода в Виннице составляет 6600 кв.м, а номинальная мощность выпускаемой продукции составляет 200 МВт в год. В продаже первые панели украинского производства ожидаются уже в феврале. С появлением промышленного производства украинских солнечных панелей Украина будет производить 100% собственных основных комплектующих для солнечных электростанций.

Медленно слезаем с газовой иглы РФ.

***

Завершена регистрация кандидатов на пост президента Украины. 92 человека подали заявки, документы 44-х приняты и они будут в бюллетенях.

Сорок четыре кандидата, прямо обвыбираться можно. Хочешь — дружба с Россией, хочешь — компромисс с РФ, хочешь — федерализация и независимый Донбасс. На любой вкус кандидаты есть! Бляди.

КОВАРНЫЙ ХЕР

Мартин Брест

В моем мире люди делятся на два типа: те, кто будут выбирать президента, и те, кто — Верховного главнокомандующего.

Все споры о президентстве мне не интересны — я не понимаю в дипломатии и это, в принципе, и все.

Но мне очень важно, кто будет Верховным Главнокомандующим. Бо если мы не сможем победить в войне — русские придут, и моя семья будет жить так же херово, как живут тысячи семей в Донецке. Хорошо, что я этого уже не увижу: к этому моменту я и еще много таких же, как я — будем мертвы. Лежать десь в посадке под Ромнами.

Поэтому мне нужен нормальный, толковый и умный Верховный Главком.

Видишь — я очень приземленно мыслю, никакого "счастья и процветания для людей", "чесних больше" и "президент должен быть просто честным человеком".

Мне не надо "честный", вибач, я ж с маленького города, и это не вытравит, наверное, уже никогда.

Мне не нужен просто честный.

Мне нужен хитрый, коварный и изворотливый хрен с железными нервами, талантливый, як Наполеон; тот, кто сможет договориться с США за 270 лямов баксов помощи; кто будет врать, подкупать, запугивать и льстить, но сколотит антироссийскую коалицию; кто будет нагибать, убеждать, перекупать продажных депутатов и таки держать в раде вектор "нахер от россии" максимально долго.

Потому что именно россия хотела убить меня на Донбассе девять долбанных месяцев минус отпуск. И я не хочу, чтобы с ней договаривались, бо она хотела лишить моего сына — папы. И папе пришлось нормально так вывернуться, чтобы у нее це не получилось, а задачи были выполнены.

Видишь — я очень примитивен. Никакого патриотизма, вышиванок и пеняя гимна пять раз в день.

Мне нужен Верховный Главком — матерый, злой и умный хер.

А в президентах я не шарю, вибач.

ДОБРОЕ УТРО, ВЬЕТНАМ!

Кирилл «Ронин» Данильченко

Первый месяц 2019 года в зоне ООС проходит в зимней рутине — за прошедшие недели выпало немало снега, особенно в Приморье, поэтому секреты, НП и опорные пункты погрязли в задачах по жизнеобеспечению. Дрова, пункты обогрева, расчистка заносов, доставка продовольствия, ремонт техники в поле, проблемы с аккумуляторами — всё это отнимает и ресурсы, и силы личного состава.

Однако в связи с непогодой есть и хорошие моменты: посреди тяжелой минной обстановки и сугробов по колесу не каждый рискнет головой идти «пошатать» линию боевого соприкосновения или затеять рейд на наблюдательный пункт. Техника отлично просматривается и с сюрпризами тоже попроще, чем во времена «зелёнки». Недавняя оттепель не особо поменяла картину в полях — месиво и сугробы здорово мешают работать. Столкновений немного, и, в целом, ничего выходящего за рамки насыпать из «дашки» или «сапога» в ответ на такой же беспокоящий огонь. 5–10 обстрелов в сутки с эпизодическими миномётными налётами и огнём из «коробок» — по меркам конфликта на востоке Украины почти перемирие.

Но это в целом. А в конкретных точках фронта может быть довольно жарко.

Причины банальны: во-первых, все подходы к передовым укрепленным пунктам пристреляны, на дистанциях КК пулемётов и стрелкового вооружения прицельно (кроме снайперов и беспокоящего огня) ловить нечего, а управляемой ракетой прицельно вполне можно ударить с минимальным риском. А во-вторых, месяцы сидения на одних и тех же позициях расхолаживают — начинаешь гонять транспорт на линию боевого соприкосновения или подсказывать на последний километр на водовозке. Режим «я сто раз так делал», ибо неохота тащить цинки и ящики, топтать, утопая в «каше» и грязи на передовые секреты. И рано или поздно везение заканчивается.

В целом, обе стороны сейчас пытаются соблюдать перемирие. Если стрельбу и ведут, то это беспокоящий огонь или попытка вскрыть систему огня в секторе, а не попытки серьёзно прощупать оборону. Рубятся всем, кроме тяжёлого вооружения — последние недели эта тенденция явно заметна: в дело идёт бортовое оружие бронемашин, крупнокалиберные пулемёты, ПТУР и «сапоги» с 82-мм миномётами; налёты 122-й артиллерией почти прекратились, количество эпизодов применения танков запросто можно пересчитать по пальцам одной руки, «реакторы» стали реальной редкостью. Возле Сокольников и Крымского боевики долбили ЗУ-23В, на Светлодарской дуге работали автоматические и станковые гранатомёты, стабильная огневая активность в треугольнике под Донецком и в Приморье по линии к Павлополью и Широкино, но всё это укладывается в картину до десяти эпизодов в сутки.

Вполне вероятно, что после керченского инцидента и недавней риторики об усилении санкций в случае агрессии и удержания плененных моряков уже от членов ЕС, РФ пока не стремится обострять и давать повод для дополнительного экономического давления. Нам же, в преддверии выборов и после стычек у Горловки и Бахмутской трассы летом, тоже спешить особо некуда. Пока совершенно очевидно, что не стоит терять людей в атаках на терриконы, посадки и заброшенные посёлки. Прошли ротации — ЛБС держат 79-я, 128-я, 30-я, 54-я, 57-я, 93-я, 58-я, дежурные дивизионы артиллерийских бригад на подскоке, плюс части с ППД на востоке, те же морпехи в тактической глубине. На текущие задачи этих сил хватает.

Российская экономика серьёзно «болеет». Номинальный ВВП в 2013 году был 2298 млрд долларов, а в 2018-м — 1613 млрд, ВВП на душу населения упал с 16 тыс. долларов до 11 тыс. В очередной раз режутся прогнозы по росту ВВП до 1,5% в год, а суверенный рейтинг «мусорный» у РФ уже очень давно. В 2018 году отток капитала у россиян побил все рекорды, прямые иностранные инвестиции в небанковский сектор составили смешотворную сумму в 1,9 млрд и упали в 14 раз. Вполне логично, что на фоне падения рейтинга Путина и проблем в экономике может понадобиться небольшая победоносная война под предлогом «химических атак», «принуждения к миру» или «защиты православия» — повод отыскать вполне можно.

В принципе, о подготовке к наступлению прямо говорится в докладе разведки США своему правительству — вторжение в Украину технически возможно, но в 2019 году маловероятно. Зато РФ будет продолжать агрессивные действия на море, кибернетические атаки на критическую инфраструктуру и попытки вмешательства в выборы. Помимо достаточно непредсказуемых выборов в Украине, заканчивается контракт о транзите газа в Европу, будет нарастать раздражение Кремля по поводу ослабления влияния РПЦ и сужаться окно

возможностей до того момента, как Украина получит «длинную руку» — противокорабельные ракеты и корректируемые ракеты к «Смерчу».

В любом случае риторика из США об увеличении помощи вплоть до судов УРО и ракет «Гарпун»; поданный законопроект и от демократов, и от республиканцев по усилению нашей страны на море; регулярный мониторинг ЛБС, границы с непризнанным Приднестровьем и побережья оккупированного Крыма при помощи оперативных БПЛА и самолётов-разведчиков (под десяток эпизодов за январь) — это вполне чёткие сигналы от США о том, что они держат руку на пульсе. Мы также предпринимаем все усилия, чтобы подготовиться к возможному обострению: учения ударных самолётов в бассейне Азовского моря, постановка противотанковых и противопехотных мин с вертолётных, создание маневренных групп с высокоточным оружием, постоянная работа с резервом.

Украина продолжает оказывать сопротивление российской агрессии. Недавний доклад ООН по жертвам конфликта на востоке Украины чётко расставляет все точки над *i* — несмотря на подлое, ничем не спровоцированное нападение, истерику о «котлах» и сливах Мариуполя от пропагандистов кремлёвского режима, потери россиян и их пособников в Украине выше, чем у ВСУ, почти на 1 000 погибших, или на 25%. Абсолютное большинство пострадавших — это мирное население, которое обещали защищать российские убийцы, или пассажиры сбитого Boeing, или члены НВФ, которые месяцами бились об ДАП, «промку» и Марьинку. Вот и все прокладные истории о «котлах» и катастрофах на границе.

Любые попытки расширить агрессию против нашей страны закончатся тем же — страданиями мирного населения, причём в основном русского или русскоязычного на востоке Украины, большими потерями россиян и их наёмников, и экономической нестабильностью в РФ. Если Кремль готов платить по такому счёту и граждане России готовы дать ему на это карт-бланш, нам остаётся только сражаться за свою страну. Что мы и продолжаем делать уже шестой год.

Оставайтесь на связи и оставайтесь с нами. Мы победим.

(Полная версия статьи доступна на сайте «Пётр и Мазепа»)

РУССКАЯ РУЛЕТКА

НОВОСТИ ИЗ РФ, КОТОРЫЕ ВЫНЕСУТ ВАМ МОЗГ

Дорогой читатель, мы хотим сыграть с тобой в одну игру. В этой колонке собраны новости: часть из них настоящие, а часть член редколлегии придумал, упившись джином. А ты попробуешь угадать, какие новости настоящие, а какие — нет. Правильные ответы будут даны в следующем номере, и вот тогда-то ты и охуеешь.

МОСКВИЧИ ПОНЮХАЮТ СОВЕТСКОЙ ЖИЗНИ

В московском Музее советских игровых автоматов открылась выставка «Как пахнет советское детство».

Посетители смогут понюхать 15 запахов, которые ассоциируются с детством в Советском Союзе. Синтезированные ароматы распределены по пяти комнатам.

В «Школе» представлены запахи книжных страниц, мокрого мела и подгоревшей каши из школьного завтрака. В «Ванной комнате» присутствуют ароматы мятного зубного порошка, шампуня «Кря-кря» и земляничного мыла, в «Гастрономе» — свежей выпечки, газировки с сиропом и мороженого.

В комнате «Дом» посетители смогут понюхать букет из бальзама «Звездочка», «чайного гриба» и одеколона «Гвоздика». В «Дворе» представлен запах гудрона, который советские дети жевали вместо жевательной резинки.

ЯКУТСКАЯ ШКОЛА ОТКАЗАЛАСЬ ПРИНИМАТЬ РУССКОЯЗЫЧНЫХ ДЕТЕЙ

После закрытия одной из школ в Якутии жители нового микрорайона решили перевести своих детей в ближайшую школу «Айыы Кыһата». Однако директор школы отказалась принимать русскоязычных детей, аргументировав это тем, что в школе нет мест.

Местные жители сообщают, что дело не в отсутствии мест. Родители школьников, которые обучаются в «Айыы Кыһата», выступили против принятия в школу русскоязычных детей, чтобы они не повлияли на образовательную программу и национальное воспитание.

ЖИТЕЛЬ УФЫ УБИЛ ПОДРУГУ ЗА ТО, ЧТО ОНА ОТКУСИЛА ЕМУ ЯЗЫК ВО ВРЕМЯ СЕКСА

Летом 2018 года житель Уфы пригласил даму на свидание в гараж. Там они немного выпили, после чего начали заниматься сексом. В какой-то момент мужчина резко встал и начал одеваться — он хотел сходить в магазин за водкой.

Его подруга не ожидала такого поворота событий и принялась страстно целовать мужчину, чтобы остановить. Убийца попытался оттолкнуть ее, но тогда несчастная случайно откусила ему кончик языка.

Обезумивший от боли любовник схватил газовый ключ и начал бить женщину по голове. Через некоторое время он успокоился и ушел домой, оставив несчастную умирать.

Спасти страстную любовницу не удалось.

ЮРИДИЧЕСКИЕ ТОНКОСТИ

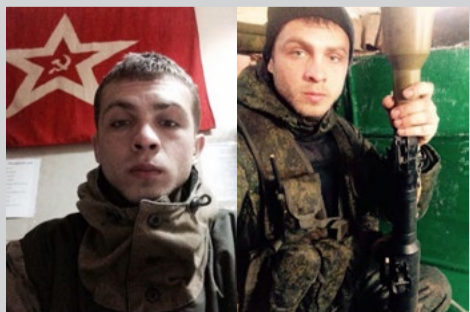
Министерство природных ресурсов и экологии Алтайского края призвало жителей не путать сухой и валежник, который по закону россиянам разрешено собирать.

За минувшие выходные лесные инспекторы выявили четыре факта незаконной рубки сухостойных деревьев на дрова. В отношении нарушителей возбуждены административные дела.

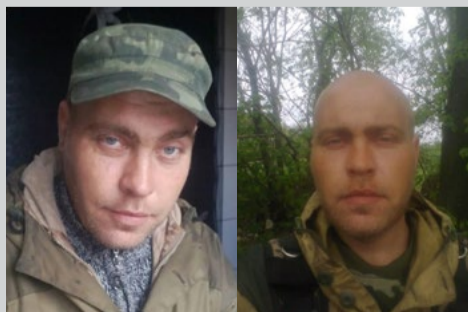
НАША ЛЮБИМАЯ РУБРИКА

«СМОТРИТЕ, КТО СОБОЙ УДОБРИЛ УКРАИНСКИЙ ЧЕРНОЗЁМ!»

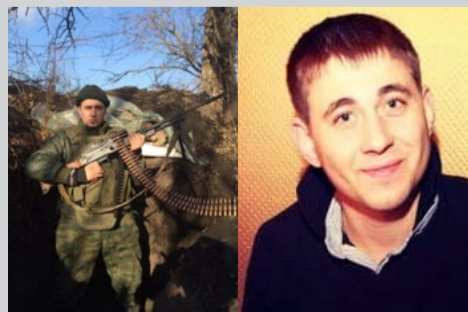
НЕХУЙ ШАСТАТЬ

Дмитрий Колесников, 26 годиков, защищал Донецк от злых укропов и наконец довыёбывался

Василий Олейник, позывной «Крот», 34 годика, а ума не было совсем. Штош. Теперь уже и не будет.

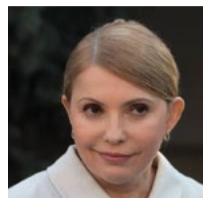
Дмитрий «Сказка» Басков, 27 годиков, из Светлодарска, старший менеджер. Застрелен нашим снайпером, да и хуй с ним.

ВИБОРИ-ВИБОРИ

КАНДИДАТИ РІЗНІ, АЛЕ ВСІ ХОРОШІ, СЛОВА ПОГАНОВОГО НЕ СКАЖУ

Дорогий читачу, вже скоро нам доведеться робити важливий вибір: кого ми хочемо бачити Президентом України та верховним головнокомандувачем.

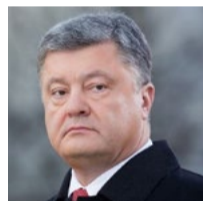
Тож ми для тебе тут зробили маленький дайджест, щоб ти розумів, що відбувається і хто такі всі ці люди, які пруться в президенти, і що вони втнули останнім часом.

Юлія Тимошенко

Висунута в кандидати на з'їзді партії «Батьківщина», де багато говорила, обіцяла будь-що, аби тільки стати президентом.

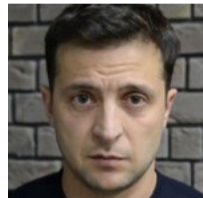
Запам'яталися ця подія двома скандалами: по-перше, Юлію Тимошенко урочисто проголосили «політичним кіборгом», але абсолютно не зрозуміло, нахуя то було. По-друге, в ході заходу у присутніх та глядачів відео склалося стійке враження, що висунання Тимошенко підтримують Пауло Коельо (письменник), Міхейл Саакашвілі (колишній президент Грузії) та Андрес Фог Расмуссен (колишній генсекретар НАТО).

Тож вже за кілька годин і Расмуссену, і Саакашвілі, і навіть бідлошному письменникові Коельо довелося всім пояснювати, що ні хуя Юлію Володимирівну вони не підтримували. А політехнологом Тимошенко довелося пояснювати, що вони просто так пустили відеоролики з цими людьми, і взагалі нічого тим сказати не хотіли, і зовсім не намагались нікого набати.

Петро Порошенко

На ці вибори йде як самовисуванець, і із оголошенням свого рішення балотуватись не поспішав, добряче помтавши майбутнім виборцям нерви. Аж нарешті відбувся форум «Від Крут до Брюсселя: Ми йдемо своїм шляхом», де на відміну від Тимошенко, Петро Олександрович говорив менше, обіцяв теж менше, бо на відміну від декого йому було що розказати про реальні досягнення, а не лише обіцянки — а підтримували цілком реальні люди, включаючи... Андреса Фог Расмуссена, колишнього генсекретаря НАТО, але тепер вже особисто, а не у незрозумілому відеозапису. Ще більше відомих персон не виходило на сцену, але сиділи в залі і, мабуть що, так підтримували висунання — були помічені мітрополіт Єпіфаній, колишній президент Ющенко, і навіть Дмитро Ярош сидів у перших рядах.

Кульмінацією апогею нашого апофеюзу, звичайно, стала поява на сцені форуму Леся Подерв'янського із словами підтримки президенту Порошенку. І це він навіть не матюкався!

Володимир Зеленський

Звізда ефіру телеканала 1+1 йде на вибори на хвилі популярності свого серіалу «Слуга народу» — ну той, пам'ятаєте, де начебто президентом обрали Просту Людину, точніше — шкільного вчителя, і той став президентом, і тут же посадив у крісла міністрів всіх друзів, а потім почав домовлятися із олігархами (ні, це я не жартую, там реально так в серіалі) — і в принципі він навіть у кіно ніхуя, я так розумію, для країни не зробив на протязі цілих трьох сезонів, тільки красиво виглядав на телеекрані.

Висунання Зеленського у кандидати в президенти змусило журналістів-розслідувачів поцікавитись, що там в нього із бізнесом. І виявилось, що із бізнесом все добре, і він чудово не просто працює у Росії, а навіть отримує якісь кошти із москальського бюджету. Зеленський той бізнес миттєво швидко «продав» (а можливо, олігарх Коломойський просто перекинув акції компанії із однієї кишені в іншу). Але абсолютно незрозуміло, нахуя ото було пиздять, і чи він реально такий тупий, що думав, що його бізнес із РФ ніхто не помітить.

Олександр Вілкул

Висунутий у Запоріжжі на форумі, який організувало «ахметовське» крило «Опозиційного блоку». О сором, о ганьба! Бідне Запоріжжя, це ж яка пляма на всю біографію. Це пиздець. Серце просто нїє від думки, що цей прокацапський шабаш відбувся у моєму рідному місті. Сука, то мабуть екологія хуйова винна, бо нема інших пояснень.

Нагадаємо, що «Опозиційний блок» в кінці минулого року... трохи там, тіпу, полаялись хлопці, чи то гроші не поділили, чи не домовились, хто буде зверху — коротше, їх тепер цілих два, а отже і ватних кандидатів у нас два. Тож...

Юрій Бойко

Був висунутий на з'їзді «Опозиційної платформи — За життя». Його підтримали громадяни Рабінювич, Львовчкін і Медведчук. Це щоб вже ні в кого не було сумнівів, що цей кандидат ляже під Москву у будь-якій позі, бо він послідовний і договороспособний.

А для взагалі кончених дебілів, щоб навіть їм було вже все зрозуміло, Медведчук сказав спліч, і там розказав, що нам потрібен «автономний регіон Донбас», а перемовини про мир мають бути між Києвом, Москвою, Донецьком та Луганськом.

За те на Медведчука генпрокуратурою було, нарешті, відкрито справу за сепаратизм та державну зраду. І нам всім хочеться думати, що він нарешті допиздівся — це було б хоч якимось приємним бонусом від всієї цьої хуйні.

Петро Симоненко

Доки ми тут вирішуємо, хто більший патріот, дідусь Симоненко тишком-нишком провів з'їзд забороненої компартії, і вона його висунула в президенти. То він пішов у ЦВК, і його послали там на хуй. То він ще раз прийшов, вже як самовисуванець, і його знов послали нахуй. І це чудово.

Олександр Мороз

Колишній голова «Соціалістичної партії» теж балотується в президенти. Тому ми тепер знаємо, що він ще живий. Міцного тобі здоров'я, діду, але нахуй же ж ти в президенти поперся, сидів би вдома з онуками, ну йо майо...

ІТОГИ ПОВІСЬДОМ СУМНІЄ

Станом на 06 лютого офіційно зареєстровано 34 кандидатів, документи ще 13-ти на розгляді у ЦВК.

Ще 28 кандидатів отримали відмову у реєстрації від ЦВК через низку причин: від нездатності написати автобіографію до нерозуміння, що треба зробити внесок саме 2.5 мільйони гривень, а не 2500 гривень, чи 2 гривні 50 копійок.

Це, до речі, пояснює необхідність грошового внеску як бар'єру, який би відсікав міських божевільних — але, як бачимо на прикладі деяких кандидатів, це працює не ідеально. Але дякуємо і за те, що в нас буде 47 кандидатів, а не тисяча сорок сім, серед яких тисяча — їбанати.

А так в цілому це пиздець, звичайно.

Володимир Завгородній

НОВИНИ АРМІЇ

ВІД УКРАЇНСЬКОГО МІЛІТАРНОГО ПОРТАЛУ

ОФІЦІЙНО: «АЗОВ» ПОВЕРНУВСЯ НА ПЕРЕДОВУ. Після виведення влітку 2015-го року окремого загону спеціального призначення «Азов» в/ч 3057 Національної Гвардії України, підрозділ повернувся до виконання завдань «на нулі». Про це повідомляє прес-служба ОЗСП «Азов».

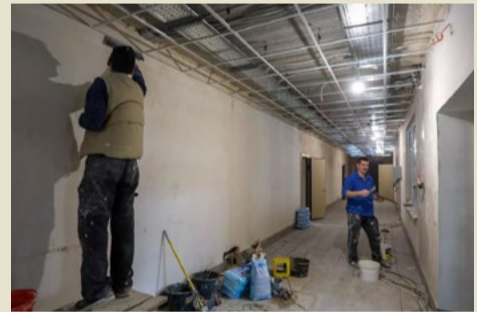
Підрозділ розпочав виконання завдань за призначенням спільно з 30-ю окремою механізованою бригадою імені Костянтина Острозького у складі угруповання Операції об'єднаних сил. До цього бійці ОЗСП «Азов» впродовж останніх декількох років виконували завдання у визначених штабом районах малими тактичними групами.

***

МАСШТАБНЕ БУДІВНИЦТВО ФОНДІВ У 95-Й БРИГАДІ. Для 95-ї окремої десантно-штурмової бригади ведеться будівництво гуртожитків для військовослужбовців-контрактників одразу на декількох об'єктах, також тут проводиться реконструкція старих фондів, зокрема ідалень. На території одного з підрозділів 95-ї окремої десантно-штурмової бригади наприкінці квітня розпочалися будівельні роботи зі зведення одразу чотирьох гуртожитків для військовослужбовців контрактної служби.

На початок серпня на двох з чотирьох гуртожитків роботи з будівництва вже вийшли на рівень другого поверху та відповідали графіку зведення споруд. Будуються вони за типовим проектом. Кожен з таких гуртожитків розрахований на проживання 120 військовослужбовців контрактної служби. В двоповерховій будівлі гуртожитку поліпшеного типу розташовано 25 кімнат, на кожні дві кімнати розміщений окремих санвузол та духова для бійців.

***

БРОНЕАВТОМОБІЛІ «ВАРТА» ВЖЕ ПОСТАЧАЮТЬСЯ НА ЕКСПОРТ. В ефірі програми «Лінія оборони» Директор конструкторсько-виробничого підприємства «Українська Бронетехніка» Олександр Кузьма розказав, що продукція заводу вже має іноземних замовників та перша партія зараз відвантажується. Мова йде про відвантаження першої партії до Нігерії, техніка незабаром буде доставлена до Одеси та звідти суховантажем доставлена країні-замовнику. Також вже готується до реалізації контракт із Саудівською Аравією. У лютому броневий автомобіль «Варта» буде демонструватись на міжнародній виставці IDEX 2019 у Абу Дабі, де бойова машина буде запропонована новим потенційним замовникам.

Нагадаємо, що нещодавно партія цих броньованих автомобілів надійшла на озброєння 35-ї бригади морської піхоти, а саме у 88-й батальйон, де броньовики вже були помічені під час навчань.

ХВИЛИНКА ДУХОВНОСТІ

протоієрей Олександр Дедюхін, Православна Церква України

15 лютого Церква святкує свято Стрітіння (Зустрічі).

Це зовсім не зустріч весни із зимою.

Це зустріч Старого і Нового Завітів. Зустріч не просто якась богословська чи теоретична, а зустріч уособлена. На 40-й день після народження Ісуса його приносить до храму Богородиці разом зі своїм чоловіком Йосифом, для того, щоби згідно припису Закону — Старого Завіту — принести жертву. І в храмі вони зустрічають старця Сімеона та Анну пророчицю. Сімеону було провіщено Духом Святим, що він не помре, доки не побачить Христа Спасителя.

Сімеон приймає на свої старечі руки Немовля Ісуса та й каже: «Нині відпускаєш раба Твого, Владико, з миром, бо побачили очі мої спасіння Твоє, що приготував Ти всім людям...» Отже, Старець Сімеон уособлює собою Старий Заповіт; Немовля Ісус, відповідно, Новий. Їх зустріч означає з одного боку преемство, а з другого — те, що прийшов новий час, а саме час світла та спасіння. Бо наше світло — це Ісус Христос.

Найважливіше питання: чому Євангеліє нам показує уособлену зустріч? Тому що Бог — це не якась абстрактна сила чи карма. Бог — це Особа, і без особистої зустрічі неможливо Його пізнати, а не пізнавши Його, неможливо навіть частково зрозуміти Його. Тому ми маємо зустрітись з Богом в молитві, в Таїнствах, в ближньому, а зустрівши Його — ми стаємо Його дітьми, ми стаємо Його зброєю, здійснителями Його волі.

У Бога немає інших рук, окрім наших. І як Він довірив Свого Сина рукам праведного Сімеона, так само він довіряє нам нашу землю, нашу волю і наших рідних.

Бог сподівається, що ми не схибимо.

Бог вірить в нас.

РУСОФОБИЯ З ЛЕДЯНИМ ЛІЦОМ

Олена Монова

Жила-була собі дівчушка. Нічо така, тільки кацапка, а це з усіх сторін сумно. І щелепа в неї руськоязична, і в голові на-срано, і півні з гівна. І от росла-росла та дівчушка — і виросла. А тут уже і хуйло Крим спиздило, і війна на Донбасі.

Але дівчушка, ми ж пам'ятаємо, кацапка, тому хуйло любить. І от зняла вона одного разу фільм про Крим. Про вежливіх чоловічків, референдум, про царя-хуйлятушку і про те, що Крим — ісконно руская земля. Ну зняла собі і зняла, і навіть про те вже і забула, напевно.

Але прикортіло дівчці поїхати в Україну, до подружжя, провідать там когось, ну і трохи горілки випити. Української, звісно, бо руська вже не лізе, вона без вітамінів.

Але ніч не вийшло, прикиньте, пацани. Бо зупинили дівчушку просто у Борисполі «пагранічненкі с ледянимі ліцамі», завели в кімнату без вікон і там мучили питаннями. І так п'ять годин поспіль. А потім заглянули до рота, посвітили ліхтариком в дупу, сказали «нехуй шастать», всунули пачпорт в зуби і відправили назад на самальоті. І полетіла вона назад, і плакала, і пила горілку з горла в Парижі, як вдова руського афіцера.

А потім було взагалі весело. Дівчушка написала пост на фейсбуці, де дуже жалілася на ледяніє ліца і наших погранців. Але була необережна, і забула закрити коментарі. Ну шо з дурної балалайки візьмеш. І

Волонтер Тім Златкін та прикордонниця Марія Чубун

от весь український фейсбук ломанувся на сторінку блохастої кози і почав її розпинати в трусиках. І то все тривало три дні і три ночі. Палало так, що десь за полярним колом осліпли і охуїли всі песці. Пост став справжнім пам'ятником русько-української дружби, але потім дівчушка протверезіла і його видалила.

А тим часом наші браві хлопці знайшли у Борисполі прикордонницю, яка не пустила дурну кацапську дівчушку до України. Марією звать. І подарували їй квіти і сказали «дякуємо!». А Марія відповіла «Служу Україні!» — і посміхнулася. І ніяке в неї не «ледяное ліцо». Гарне обличчя. Наше.

Тут і казочці кінець, вбив кацапа — молодець.

ВАШІ ЛИСТИ

ЯКІ НАМ ДОВЕЛОСЬ ПИСАТИ САМИМ, БО ПЕРШИЙ НОМЕР

Нам пише снайпер Євген:

«Дорога редакція! Мені тридцять чотири роки, і я за минулий рік застрілив трьох сепарів і одного москаля, але такого, маленького, десь метр шісдесят, не більше. Так ті падали більше не висовуються, і от вже місяць, як я відчуваю, що життя минає марно, а я ж не стаю молодшим! Що робити?»

Відповідаємо. Дорогий Євгене, не хвилюйтесь. В такій інтимній справі важливий не розмір, і навіть не кількість, а лише якість, і взаємне задоволення!

А от якщо ви почнете відчувати до москалів чи то сепарів емпатію, співчувати їм, то необхідно негайно звернутися до лікаря!

***

Пише нам артилерист Костянтин:

«Дорогая редакция! Спасибо вам за ваш труд! Как правильно читать вашу газету?»

Отвечаем. Нашу газету правильно читать тайком, украдкой, чтобы не видел офицер по морально-психологическому обеспечению и не расстраивался. Но потом оставьте на видном месте, пусть тоже почитает, він теж людина.

***

Пише нам і волонтер Роман:

«Дуже розчарований. Особливо останньою сторінкою. Особливо фоткою. Якщо чесно, очікував значно більшого».

Відповідаємо. Ми будемо працювати над тим, щоб газета була кращою! В наступному номері цицьки на фото будуть більше!

(Але він дуже простий, щоб у всіх все вийшло, і всі були щасливі.)

1. Як правильно називається президент Російської Федерації?

КРОССВОРД

БО ШО ЗА ГАЗЕТА БЕЗ КРОССВОРДУ

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

#КОНОТОПЗЕМЛЯЛЕГЕНД

Руслан Горовий

Жила колись в Конотопі Катя. Займалася карате. Причом займалася завзято, пояси, дани, всі діла. Вона сама на Мару жила, а бабуся в неї десь в районі Спортивного, тож вона до неї через парк ходила, центральний, той, де стадіон Авангард. Ну і пішли слухи, що вроді маньяк завівся в городі. Вроді як бабушку знасілував біля ЦРБ, на дитину напав в парку, но та якось втекла. Вопцім всі тримали вухо востро. І Катя тож.

І от йде ввечері через парк повз Пушкіна по алеї. Зараз там розчистили, а тоді куці такі були, шо піпєц. І чує, шо між куцями шось шарудить. Вона тіпа, ану виходь, маньячило! Той мовчить, но сопе. Ну, дума Катя, дровичь, мабуть. Треба превентивно дать люлей. І як кинеться в куці. Витягла чувака і давай гамселить. Уро-маваші всякі і його-гері, як вчив майстер на карате. Вопцім відпрацювала його в котлету. Тут ще якийсь чувак підбіг. Вона і йому дала. Потім вже два міліціонера в формі. Ну тим вже не сильно попало. Так, трохи настукала, доки

поняла, шо в формі, шо не бандіти.

Вопцім забрали Катю, привезли в якійсь кабінет в відділ СБУ. Кажуть, тіпа, наша ти нашого співробітника уделала так, шо в больниці? А та, тіпа, а що, по нім видно, шо він ваш? Думала — маньяк. Ті кажуть, він же ж кричав, шо він з СБУ? А Катя розводить руками, мол, а шо, маніяк буде кричать «не трогай, я маньяк», чи шо?

Вопцім нічого Каті не було. Ходила ще побитого СБУшника провідувать, яблука носила. А той, як виписався, то запропонував руку й серце. І тепер живе за Катюю, як за каменної стеною. А маньяка ніякого й не було насправді. То просто СБУ спецоперацію проводило.

ГАЗЕТА «ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ». Номер 1.

Издається підпольно, розпространяється украдкою. Редколлегія: Королева Алабаев і Раздражительный Орк. Тираж сколько денег хватит. Печать офсетная. Бумага газетная, мягкая, потому что мы всё понимаем.

Хвилинка бездуховності від нашої редколегії, яка завжди знає, чим підняти твій... бойовий дух.

Это Маша. Маше холодно. Маша будет голосовать за кандидата, который обещает снизить цену на газ, а сиськи Маше — наоборот, увеличить.

Маша, кажется, дура, но зато красивая!

Ну, а нам остаётся только быть умными.

АНЕКДОТИ ПРО МОСКАЛІВ БО ШО ЗА ГАЗЕТА БЕЗ АНЕКДОТІВ

— Куме! А ви знаєте, як москалі перекладають наше слово «ШАБЛЯ»?

— Як?

— «Помолчіть, дівчушка!»

***

Зібралися Чех, Українець і Росіянин на спільну випивку.

Чех випив і шкаликом об землю — хрясь!

— Не п'ю я з одного і того ж шкалика двічі, бо в нас цього кристалю — куди не плюнь.

Росіянин викинув пів-пляшки з горла до половини і об землю хрясь!

— А я не п'ю з одної пляшки, бо у нас тої водки хоч втопись.

Українець випив шкалик, закусив салом і росіянина табуреткою по голові хрясь!

— А я з одним і тим самим москалем другий раз не п'ю, бо у нас їх як тарганів розвелося.

***

Вмирає старий бандерівець.

— Синку, клич скоріш парторга, хочу в партію вступити.

— Тато, що з вами? Усе життя ненавиділи ж їх!

— Не біда, синку. Помру — хоч на одного комуняку менше стане.

***

— Куме, я чув, ваш син у Москві працює?

— Так, так! Працює в крематорії: палить москалів, а йому за це ще й гроші платять.

***

Зустрічаються два українці, та й один другому каже:

— Куме, я позавчора зранку встаю, а на моєму ставку москаль рибу ловить. Ну я його з гвинтівки ба-бах — і вбив.

— Добре зробили, куме...

— А вчора я встаю, а там уже два москалі. Ну я їх з автомата бах-бах — та й убив.

— Ну, добре зробили, куме...

— А сьогодні я встаю, а весь ставок москалі обсіли і всі мою рибу ловлять. Ну я їх всіх з кулемета розстріляв.

— Та ви, куме, брешете.

— Та брешу, але як би гарно було.

***

Їхав якось москаль потягом та й мав пересадку в патріотичному місті Коломия.

До наступного потяга залишалося три години, і вирішив москаль прогулятися по місту. Але тут сталася халепка — він заблукав, та й подумав, що, мабуть, буде краще знайти зупинку та доїхати до вокзалу автобусом. Бачить, назутріч йому йдуть молоді люди, та й запитує:

— Хлопці, а где тут у вас останівка?

— Хе, зупинка тут неподалік. Але ти, москалику, вже приїхав...

***

Їдуть двоє у львівському трамваї і бачать: в кутку забився якийсь хлопчина. Один другому й каже:

— Мабуть москаль, потрібно перевірити. Підходять:

— А що, з науки їдеш?

— У-гу.

І думають собі: «Не колеться!»

— А що, мабуть, голодний?

— У-гу.

І знов думають: «Не колеться!»

— А скільки тобі років?

— Ну, в сеньтябре будет дваццать.

— Ой, синку, вже не буде...

***

Зловив українець золоту рибу і каже:

— Хочу, щоб мертві москалі пливли в трунах по Дніпру.

А рибка йому:

— Та не всі ж москалі такі погані, зустрічаються серед них і добрі!

Українець, подумав і каже:

— Ну добре, тоді нехай погані москалі пливуть в поганих трунах, а добрі — в добрих.